

CONTROLEORGaan OP DE POLITIONELE INFORMATIE

Uw referentie	Onze referentie	Bijlage(n)	Datum
	DA240036		24.02.2025

Betreft: Advies betreffende het wetsvoorstel tot verwerking van persoonsgegevens bij deelname aan een overleg georganiseerd op grond van artikel 458ter van het Strafwetboek (DOC 56-0485/001).

Het Controleorgaan op de politionele informatie (hierna afgekort 'COC' of 'Controleorgaan').

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (BS, 5 september 2018, hierna afgekort als 'WVG') inzonderheid het artikel 59 §1, 2^e lid, artikel 71 en Titel VII, inzonderheid artikel 236.

Gelet op de wet van 3 december 2017 tot oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG').

Gelet op de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt (hierna 'WPA').

Gelet op de *Law Enforcement Directive* 2016/680 van 27 april 2016 (hierna *LED*).

Gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus (hierna 'WGP').

Gelet op het verzoek van de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 20 december 2024, ontvangen door het Controleorgaan op 24 december 2024.

Gelet op het verslag van de heer Ronny Saelens, lid-raadsheer *a.i.* van het Controleorgaan.

Brengt op 24 februari 2025 het volgend advies uit.

I. Voorafgaande opmerking nopens de bevoegdheid van het Controleorgaan

1. In het licht van, respectievelijk, de toepassing en omzetting van de Verordening 2016/679¹ en de Richtlijn 2016/680² heeft de wetgever de taken en opdrachten van het Controleorgaan grondig

¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG" (algemene verordening gegevensbescherming of 'AVG').

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het

gewijzigd. Artikel 4 § 2, vierde lid, van de organieke wet van 3 december 2017 betreffende de oprichting van een Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna afgekort 'WOG') bepaalt dat de competenties, taken en bevoegdheden als toezichthoudende autoriteit voorzien door de Verordening 2016/679 voor de politiediensten in de zin van artikel 2,2°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, worden uitgeoefend door het Controleorgaan. Het betekent onder meer dat het Controleorgaan ook bevoegd is wanneer politiediensten persoonsgegevens verwerken die buiten de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie vallen, bijvoorbeeld in het kader van sociaaleconomische doeleinden of human resources verwerkingen. Het Controleorgaan moet geraadpleegd worden bij de voorbereiding van wetgeving of een regelgevende maatregel die verband houdt met de verwerking van persoonsgegevens door de politiediensten van de geïntegreerde politie (zie artikel 59 §1, 2^e lid en 236 §2 WVG, artikel 36.4 van de AVG en artikel 28.2 van de Richtlijn politie-justitie). Daarbij heeft het Controleorgaan de opdracht om te onderzoeken of de voorgenomen verwerkingsactiviteit door de politiediensten in overeenstemming is met de bepalingen van Titel 1 (voor de niet operationele verwerkingen)³ en 2 (voor de operationele verwerkingen) van de WVG⁴. Daarnaast heeft het COC ook een ambtshalve adviesopdracht voorzien in artikel 236 §2 WVG en een algemene voorlichtingsopdracht van het brede publiek, betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en verwerkers in de materie van het privacy – en gegevensbeschermingsrecht voorzien in artikel 240 WVG.

2. Wat betreft derhalve in het bijzonder de verwerkingsactiviteiten in kader van de opdrachten van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie brengt het Controleorgaan advies uit, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Regering of van de Kamer van volksvertegenwoordigers, van een bestuurlijke of gerechtelijke overheid of van een politiedienst, inzake iedere aangelegenheid die betrekking heeft op het politionele informatiebeheer zoals geregeld in Afdeling 12 van Hoofdstuk 4 van de wet op het politieambt⁵.

3. Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 op de Algemene Inspectie en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIU') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de GBW en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/13 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁶.

onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad' (hierna 'Richtlijn Politie en Justitie' of *Law Enforcement Directive (LED)*).

³ Artikel 4 §2, 4^e lid WOG.

⁴ Artikel 71 §1, 3^e lid WVG.

⁵ Artikelen 59 §1, 2^e lid en 236 § 2 WVG.

⁶ Artikel 71 §1, derde lid *juncto* 236 § 3 WVG.

4. Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, § 4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 16 mei 2024 "*tot wijziging van de wet van 25 december 2016 betreffende de verwerking van passagiersgegevens* ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIU in fiscale materies.

5. Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8^e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC'), zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*BS* van 8 augustus 2022), met de validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend bij titel 7 van de wet van 30 juli 2018. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon.

6. Het Controleorgaan is bevoegd om advies te verlenen over aspecten met betrekking tot de verwerking van informatie en persoonsgegevens en de bescherming van het privéleven door de verwerking van persoonsgegevens voor zover deze betrekking hebben op of in verband staan met de operationele en niet-operationele werking van de politiediensten en/of het personeel van de geïntegreerde politie (hierna 'GPI⁷') en/of voor zover de voor advies voorgelegde ontwerp tekst een impact heeft op de politionele informatiehuishouding in het algemeen.

7. Het Controleorgaan is daarnaast niet enkel een gegevensbeschermingsautoriteit maar een toezichthouder die evenzeer wettelijk belast is met de legaliteit, efficiëntie, effectiviteit en economie van de politionele informatiehuishouding⁸.

II. Voorwerp van de aanvraag

8. De adviesaanvraag heeft betrekking op het wetsvoorstel "*tot verwerking van persoonsgegevens bij deelname aan een overleg georganiseerd op grond van artikel 458ter van het Strafwetboek*" (hierna 'het wetsvoorstel') van 12 november 2024 ingediend door de dames Sophie De Wit en Kristien Van Vaerenbergh en de heer Christoph D'Haese.

⁷ Geïntegreerde politie – Police Intégrée.

⁸ Activiteitsverslag 2021, www.contrôleorgaan.be, randnummers 3, 52 en in het bijzonder 71: "*Het COC heeft echter allerminst alleen oog voor dataprotectie; het heeft evenzeer veel aandacht en is bevoegd voor alle andere operationele aspecten van de politionele informatiehuishouding*"; artikel 71 §1 WVG.

9. Het wetsvoorstel voorziet in een rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het casusoverleg bedoeld in artikel 458*ter* van het Strafwetboek (Sw.). Deze laatste stelt dat er geen misdrijf is wanneer iemand, die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze geheimen meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, decreet of ordonnantie, hetzij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.

Een voornoemd overleg kan uitsluitend worden georganiseerd met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de personen of derden, ter voorkoming van terroristische misdrijven of ter voorkoming van misdrijven in het raam van een criminele organisatie.

10. Het wetsvoorstel wenst, naast federale en gerechtelijke overheden, voor de politiediensten een wettelijke regeling te voorzien met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het casusoverleg bedoeld in artikel 458*ter* Sw. In het wetsvoorstel wordt ook verwezen naar de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Deze is van toepassing op andere federale overheden die deelnemen aan het casusoverleg, maar niet onder de bevoegdheid van het Controleorgaan vallen. Het Controleorgaan beperkt zich in het onderhavige advies dan ook tot de verwerkingen die door de politiediensten worden voorzien.

III. Doelstelling van het wetsvoorstel en voorgaanden

11. Blijkens artikel 131 van de Wet op de Geïntegreerde Politie van 7 december 1998 waarborgt het statuut van de politieambtenaren het beroepsgeheim (en bevat het een discretieplicht – ambtsgeheim). De leden van de politiediensten kunnen in het kader van het casusoverleg bedoeld in artikel 458*ter* Sw. aan andere deelnemers politionele informatie en persoonsgegevens (politiegegevens) meedelen zonder strafbaar gesteld worden in toepassing van artikel 458 Sw.

12. Artikel 458*ter* Sw. regelt evenwel niet de verwerking van persoonsgegevens. Het Controleorgaan had er reeds eerder op gewezen dat artikel 458*ter* Sw. op zichzelf voor de politie geen rechtsgrond biedt om politionele gegevens in het raam van het casusoverleg aan niet politionele diensten mede te delen⁹. Ook de stellers van het wetsvoorstel lijken zich daarvan bewust te zijn. Vandaar het voorliggend wetsvoorstel¹⁰.

13. In het wetsvoorstel doen de stellers van het wetsvoorstel de volgende vaststelling (letterlijke weergave):

⁹ Vgl. ook Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, advies nr. 2022/114 van 13 december 2022.

¹⁰ Wetsvoorstel, p. 5.

“De ervaringen uit de praktijk leren dat er bij de voorbereiding van dat casusoverleg, tijdens dat overleg en tijdens de opvolging ervan een verwerking van persoonsgegevens plaatsvindt”¹¹. Er wordt verwezen naar de Lokale Integrale Veiligheidscellen (LIVC) inzake radicalisme, extremisme en terrorisme¹² (LIVC-R), het casusoverleg inzake terrorisme, extremisme en radicalisering in de gevangenis, de ketenaanpak intra familiaal geweld, de ketenaanpak jeugddelinquentie en het casusoverleg kwetsbare personen¹³.

14. Volgens de stellers van het wetsvoorstel is het voorstel grotendeels gebaseerd op het “*decreet van 30 juni 2023*”. Hiermee verwijzen de stellers van het wetsvoorstel naar het Vlaams decreet “*over de verwerking van persoonsgegevens in het kader van een multidisciplinaire samenwerking bij deelname aan een casusoverleg op basis van artikel 458ter van het Strafwetboek*”¹⁴ (hierna ‘decreet multidisciplinaire samenwerking inzake het casusoverleg’). Een belangrijk verschil is volgens de stellers van het wetsvoorstel, dat de politie en het Openbaar Ministerie niet onder de AVG vallen voor wat betreft hun operationele verwerkingsactiviteiten, maar wel onder titel 2 van de WVG.

15. Hoewel deze laatste vaststelling van de steller van het wetsvoorstel juist is, is dit is evenwel maar een deel van het verhaal. Meer fundamenteel stelt zich de problematiek van de bevoegdheidsverdeling. Naast het gegeven dat het Controleorgaan er in verschillende adviezen reeds eerder had op gewezen dat artikel 458ter Sw. op zichzelf voor de politie geen rechtsgrond biedt om politionele gegevens in het raam van het casusoverleg mede te delen, werd bij ontwerpen van ordonnanties en decreten ten overvloede opgemerkt dat de deelstaten aan de politiediensten geen verplichtingen kunnen opleggen (gezien art. 184 GW op grond waarvan de organisatie en de bevoegdheden van de geïntegreerde politie bij (federale) wet wordt geregeld). Bijgevolg kan een decreet of ordonnantie de politie niet verplichten om aan een casusoverleg, noch op andere wijze (systematisch) politionele gegevens aan niet-politiediensten mede te delen. Dat is anders indien de deelstaat meent een beroep te kunnen doen op de zgn. impliciete bevoegdheden bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen¹⁵. In dat geval moet

¹¹ Wetsvoorstel, p. 3 en 5.

¹² Wet van 30 juli 2018 tot oprichting van Lokale Integrale Veiligheidscellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme

¹³ Wetsvoorstel, p. 3

¹⁴ Wetsvoorstel, p. 5.

¹⁵ Advies van 14 november 2022 *betreffende een voorontwerp van ordonnantie tot vaststelling van een kader voor de planning, uitvoering en opvolging van het mobiliteits- en verkeersveiligheidsbeleid* (DA220029); Advies van 16 maart 2023 *betreffende een voorontwerp van ordonnantie tot vaststelling van een kader voor de planning, uitvoering en opvolging van het mobiliteits- en verkeersveiligheidsbeleid (tweede lezing)* (DA220029/2); Advies van 5 september 2023 *betreffende het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft de opheffing van de leeftijdsgrens en de mogelijkheid van elektronische monitoring in de fase van de voorlopige rechtspleging en overige wijzigingen* (VR DOC nr. 0881/1BIS, DOC nr. 0881/2BIS, DOC nr. 0881/3BIS) (DA230030); Advies van 31 januari 2024 *betreffende een ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 28 mei 2015 tot oprichting van een instelling van openbaar nut waarin het beheer van het preventie- en veiligheidsbeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is samengebracht en tot oprichting van de gewestelijke school voor de veiligheids- preventie- en hulpdienstberoepen – Brusafe* (DA230046); Advies van 19 februari 2024 *betreffende een voorontwerp van decreet over de gegevensverwerking en -uitwisseling bij emissie monitoring van wegvoertuigen* (DA240006); Advies van 25 april 2024 *betreffende een ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering met betrekking tot het Observatorium van de mobiliteit en verkeersveiligheid en met betrekking tot de verantwoordelijkheid voor de verwerking van persoonsgegevens voor de uitvoering van hoofdstuk IV van de ordonnantie van 13 oktober 2023 tot vaststelling van een kader voor de planning, uitvoering en opvolging van het mobiliteits-*

evenwel worden aangetoond dat de ontworpen bepalingen (1) noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de bevoegdheden van de deelstaat, (2) de betrokken aangelegenheid zich leent voor gedifferentieerde regeling en (3) de weerslag van de ontworpen bepaling(en) op die aangelegenheid en op de bevoegdheid van de federale overheid slechts minimaal of marginaal is¹⁶. In dat verband stelde het Controleorgaan telkens vast dat deelstatelijke wetgever ofwel geen rekening hield met de federale bevoegdheid voor de politiediensten en/of de voornoemde toepassingsvoorwaarden m.b.t. de impliciete bevoegdheden niet concreet op de politiediensten (en de federale bevoegdheid) werden afgetoetst. Het Grondwettelijk Hof herinnerde recentelijk nog in zijn arrest 23/2025 van 13 februari 2025 aan de "*noodzakelijkerwijs beperkte draagwijdte van de impliciete bevoegdheden*"¹⁷.

16. De stellers van het wetsvoorstel lijken met betrekking tot het casusoverleg aan het autonomiebeginsel invulling te willen geven (letterlijke weergave): "*Er wordt gekozen voor een afzonderlijke wet en niet voor een opname van de voorwaarden in artikel 458ter van het Strafwetboek zelf. De gegevensverwerkingsregeling in voorliggend voorstel heeft immers geen verband met de strafbaarstelling die in artikel 458ter van het Strafwetboek wordt geregeld*"¹⁸.

17. Zoals in het randnummer 14 wordt opgemerkt, is het wetsvoorstel gebaseerd op het decreet multidisciplinaire samenwerking m.b.t. casusoverleg. Hierna zal blijken dat het wetsvoorstel evenwel ook een afspiegeling is van het decreet van 29 maart 2024 "*tot oprichting en regeling van de Veilige Huizen*" (hierna 'decreet Veilige Huizen'). Er moet hierbij worden opgemerkt dat **geen** van beide ontwerpen van decreet aan het Controleorgaan voor advies werd voorgelegd, wat onwettig is¹⁹. Beide decreten regelen immers de deelneming van de politie aan en staan in verband met de verwerking van politiegegevens.

IV. Analyse van het wetsvoorstel

A) Artikelsgewijze bespreking

18. Het wetsvoorstel bevat 7 operationele artikelen.

en verkeersveiligheidsbeleid (DA240010); Advies 3 september 2024 betreffende een voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, wat het casusoverleg binnen de integrale jeugdhulp betreft (DA240014). Alle adviezen zijn beschikbaar op <https://www.contrôleorgaan.be/nl/publicaties/adviezen-regelgeving>.

¹⁶ Vgl. RvS, advies 74.664/16 van 10 januari 2024: zie ook zeer recent arrest van het Grondwettelijk Hof, n° 22/2025 van 13 februari 2025 en arrest n° 23/2025 waarbij het gebruik van de theorie van de impliciete bevoegdheden door het Hof niet werd aanvaard in respectievelijk twee Vlaamse decreten. De bestreden bepalingen in beide decreten droegen de jurisdictionele beroepen voor ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's), stedenbouwkundige verordeningen of voorkeursbesluiten en projectbesluiten bij complexe projecten over aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen en voerden een algemeen kader in voor de handhaving van de Vlaamse regelgeving ten voordele van het (Vlaamse) Handhavingscollege en ten nadele van de Raad van State, www.const-court.be. Zie bv. ook het negatieve gelijkkluidend advies van de Raad van State advies 73.747/1 van 13 november 2023 op het voorontwerp van decreet tot implementatie van het kaderdecreet van 14 juli 2023.

¹⁷ Cf. voetnoot 16, Overweging B.12.1

¹⁸ Wetsvoorstel, p. 6.

¹⁹ Artikel 236 § 2 WVG. GwH 15 juni 2023, nr. 92/2023. RvS 24 april 2023, nr. 256.326 (CZW t/Vlaams Gewest). Zie Advies 3 september 2024 betreffende een voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, wat het casusoverleg binnen de integrale jeugdhulp betreft (DA240014).

Het ontworpen artikelen 2 en 3 van het wetsvoorstel

19. Het ontworpen artikel 2 regelt de verwerking van (onder meer) politiegegevens door de politiediensten die deelnemen aan het casusoverleg. Hoewel dit niet uitdrukkelijk uit het ontworpen artikel blijkt, **kunnen** de politiediensten aan het casusoverleg deelnemen²⁰. Het is dus geen en kan ook geen verplichting in hoofde van de politiediensten zijn.

20. Het ontworpen artikel 2 voorziet in de verwerking van een zeer uitgebreide lijst van persoonsgegevens, waaronder bijzondere categorieën van persoonsgegevens (de zgn. 'gevoelige gegevens'). Het betreffen persoonsgegevens die in het kader van het casusoverleg door de politie kunnen worden medegedeeld aan en ontvangen van de deelnemers aan het casusoverleg. De politionele (persoons)gegevens kunnen ook vóóraf aan het effectief casusoverleg worden meegedeeld, op voorwaarde deze de verwerking kader binnen het (toekomstige) casusoverleg. Het betreffen de volgende persoonsgegevens (letterlijke weergave):

1° de identificatiegegevens, met name de naam, de voornamen, het adres, de geboortedatum, de geboorteplaats en het rijksregisternummer;

2° de contactgegevens;

3° de gegevens over beroep, beroepsbekwaamheid, opleiding en vorming;

4° de leeftijd, het geslacht, de nationaliteit, de burgerlijke staat en het verblijfsstatuut;

5° de gegevens over schulden en solvabiliteit;

6° de gegevens over de levensstijl, de vrijetijdsbesteding en de sociale context;

7° de gegevens over de gezinssamenstelling;

8° de gegevens over de woonomstandigheden;

9° de gegevens van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de gerechtelijke gegevens overeenkomstig artikel 33 en 34 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens en artikel 44/1, § 1, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

10° de gegevens over de gezondheid;

11° de gegevens over risicosituaties en gedragingen;

12° de gegevens waaruit herkomst of afkomst blijkt;

13° de gegevens waaruit politieke, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken;

14° de gedragsgegevens;

15° gegevens over seksueel gedrag of seksuele gerichtheid;

16° andere gegevens die noodzakelijk zijn om de doelstelling van het casusoverleg te realiseren".

21. Deze lijst is quasi een kopie van het voornoemd decreet multidisciplinaire samenwerking m.b.t. het casusoverleg²¹ en het decreet Veilige Huizen²² samen genomen.

22.1. Zoals in de toelichting bij het ontworpen artikel 2 wordt gesteld, voorziet het wetsvoorstel op zichzelf geen rechtsgrond om deze (bijzondere) categorieën van persoonsgegevens te verwerken met het oog op een potentieel casusoverleg. Met andere woorden, in het kader van de deelneming aan het casusoverleg kan de politie alleen relevante politionele gegevens mededelen die zij reeds in het

²⁰ Wetsvoorstel, p. 6. Zie ook artikel 10 van het Decreet van 29 maart 2024 betreffende de oprichting en regeling van de Veilige Huizen.

²¹ Art. 5.

²² Art. 15.

kader van zijn politionele opdrachten bedoeld in artikel 44/1 § 1 WPA (heeft) verwerkt. Daarbij wordt aanvullend gesteld: "*Het casusoverleg verruimt geenszins de mogelijkheid voor een deelnemer om gegevens buiten diens wettelijke opdracht te verwerken*"²³. Rijst de vraag voor welke finaliteit de persoonsgegevens in het kader van een casusoverleg worden verwerkt, *in casu* door de politie 'verder' worden verwerkt. In zoverre het casusoverleg een AVG-finaliteit zou nastreven, dan komt artikel 29 § 2 WVG op de voorgrond. Dit brengt evenwel met zich dat de deelnemende politiedienst de in het kader van een AVG-finaliteit tijdens of voorafgaand aan het casusoverleg verkregen persoonsgegevens niet in de operationele politionele gegevensbanken, bedoeld in artikel 44/2 § 1 WPA, zouden kunnen verwerken. Deze laatste verwerking kan immers enkel een titel 2 WVG finaliteit hebben.

22.2. Niettemin zijn de strikt afgelijnde doeleinden waarvoor een casusoverleg bedoeld in artikel 458ter Sw. kan worden georganiseerd, en in dat verband persoonsgegevens kunnen worden verwerkt, te beschouwen als doeleinden die onder titel 2 WVG vallen. In het belang van de voorzienbaarheid van het toepassingsgebied van het wetsvoorstel wordt dan ook geadviseerd om dit expliciet in het wetsvoorstel op te nemen. In het kader van het wetsvoorstel worden de verwerkingen door de deelnemende politiediensten (en de gerechtelijke overheden) uitgevoerd in toepassing van artikel 27 WVG.

23. Bepaalde van deze categorieën persoonsgegevens zijn bijzonder onnauwkeurig en staan op gespannen voet met de voorzienbaarheidsvereiste, zoals "*gedragsgegevens*" en "*andere gegevens die noodzakelijk zijn om de doelstelling van het casusoverleg te realiseren*". Dit brengt het risico voor een arbitraire invulling met zich (bovendien verschillend van casusoverleg tot casusoverleg met een risico op ongelijke behandeling van al degenen die er het voorwerp van uitmaken, met name "*de personen op wie het casusoverleg betrekking heeft en de relaties en contacten van de betrokken personen*"²⁴), wat moet vermeden worden. Dat geldt temeer voor deze laatste categorie; het lijkt veeleer op een 'catch all' categorie voor de 'vergeten' of beweerdelijk 'nuttige' persoonsgegevens. Het betreft 2 onbepaalde categorieën persoonsgegevens die bezwaarlijk als 'voorzienbaar' (een kwaliteitsvereiste van de wettelijke norm) kunnen worden beschouwd.

24. 1. Meer fundamenteel is het ontworpen artikel 2 in die zin problematisch dat in de toelichting bij het wetsvoorstel *per categorie* van persoonsgegevens geen redelijke verantwoording wordt gegeven inzake de noodzakelijkheid en proportionaliteit (evenredigheid) voor de verwerking (noch betreffende de mededeling noch betreffende de ontvangst) van deze persoonsgegevens door de politie in het kader van het casusoverleg. Zo voorziet het ten '9°' van de lijst dat "*de gegevens van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de gerechtelijke gegevens overeenkomstig artikel 33 en 34 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van*

²³ Wetsvoorstel, p. 7.

²⁴ Wetsvoorstel, ontworpen artikel 2 §2, 2^e lid.

*persoonsgegevens en artikel 44/1, § 1, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt*²⁵ in het kader van het casusoverleg kunnen worden verwerkt. Welnu, er wordt door de stellers niet verantwoord in welke omstandigheid en onder welke voorwaarde het strikt noodzakelijk is dat de politie ook biometrische gegevens (zoals vingerafdrukken), laat staan genetische (zoals DNA) aan de deelnemers van het casusoverleg zou kunnen (of moeten) mededelen (beide bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden alleen genoemd in de toelichting bij het ontworpen artikel 3²⁶, zonder enige verantwoording of een voorbeeld te geven van de doorgifte door de politie van biometrische of genetische gegevens aan de zgn. 'gezamenlijke dossieromgeving'). Beiden categorieën van persoonsgegevens worden vermeld in artikel 34 WVG. De verwerking van genetische gegevens door de politie wordt bovendien aan nog striktere voorwaarden gekoppeld dan de verwerking van biometrische gegevens. Het valt bijgevolg niet in te zien waarom deze uiterst privacygevoelige persoonsgegevens in het kader van een casusoverleg door de politie zou kunnen worden meegedeeld. Er is bovendien een overlapping tussen artikel 34 WVG met bepaalde in de lijst vermelde persoonsgegevens, met name gegevens m.b.t. de gezondheid, herkomst of (ras of etnische) afkomst, gegevens waaruit politieke, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken en gegevens over seksueel gedrag of seksuele gerichtheid. Het Controleorgaan adviseert dan ook om de verwijzingen naar artikel 34 WVG in het ontworpen artikel 2 te schrappen. In ieder geval moet de verwerking van *alle* opgelijste persoonsgegevens, en *a fortiori* de bijzondere categorieën van persoonsgegevens, in de toelichting bij het wetsvoorstel worden verantwoord. Het betekent ook dat het wetsvoorstel nadien opnieuw voor advies aan het Controleorgaan zal moeten worden voorgelegd.

24.2. In dat verband wordt tevens gewezen op de tweede paragraaf van het ontworpen artikel 2 dat stelt: "*Behoudens andersluidende wettelijke bepalingen kunnen (...) de volgende persoonsgegevens worden verwerkt (...)*". Het Controleorgaan begrijpt de doelstelling van deze ontworpen bepaling als volgt. In zoverre bepaalde in het ontworpen artikel 2 vermelde persoonsgegevens niet in de deelstatelijke wet – en regelgeving met betrekking tot regelingen inzake het casusoverleg worden geregeld, voorziet dit wetsvoorstel niet in een wettelijke grondslag om deze 'aanvullende' persoonsgegevens te verwerken. Dat geldt in ieder geval voor de biometrische en genetische gegevens die, bijvoorbeeld, niet (en terecht) in de voornoemde twee Vlaamse decreten worden voorzien.

25. Om de voornoemde persoonsgegevens te kunnen verwerken, voorzien het ontworpen artikel 2 § 3, 3° en 3 in het aanleggen of de creatie van een "*gezamenlijke dossieromgeving*" en een "*eigen dossieromgeving*" door de personen die aan het casusoverleg deelnemen. Wat de eerste betreft, is in de toelichting sprake van een "*gemeenschappelijke*" dossieromgeving. Hoewel de stellers van het wetsvoorstel wellicht dezelfde dossieromgeving bedoelen, wordt, wetstechnisch en in het licht van de

²⁵ Het is onduidelijk waarom op deze plaats wordt verwezen naar artikel 44.1 § 1 WPA. Artikel 44/1 § 1 WPA vormt immers de basisbepaling voor een wettige verwerking van persoonsgegevens, ongeacht of bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt. Ergo: wanneer de verwerking van persoonsgegevens niet voldoet aan § 1 van voornoemd artikel kunnen evenmin bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt.

²⁶ Wetsvoorstel, p. 10.

grondrechtelijke vereiste van voorzienbaarheid, verzocht om in de ontworpen bepaling en de toelichting eenzelfde terminologie te gebruiken.

25.1 Net zoals dat het geval is bij de voornoemde decreten blijkt niet wat onder een "*gezamenlijke dossieromgeving*" moet worden verstaan. Het begrip wordt nergens gedefinieerd en is in zijn gewone taalkundige betekenis op zich reeds vrij vaag. Dat het niet kan gaan om een fysiek dossier, maar wel om een digitale applicatie en/of gegevensbank, in tegenstelling tot wat de toelichting vermeldt²⁷, lijkt duidelijk. Er blijkt evenmin waar deze 'drager' van de persoonsgegevens zich wettelijk situeert in het licht van het politieel informatiebeheer zoals geregeld in de WPA. De 'gezamenlijke dossieromgeving' dat, bijvoorbeeld, wordt voorzien in het decreet multidisciplinaire samenwerking m.b.t. het casuoverleg en het decreet Veilige Huizen worden immers louter geregeld in het licht van de toepassing van AVG en titel 1 WVG. Niettemin wordt in het ontworpen artikel 3 § 2 van het wetsvoorstel gesteld dat er "*voor die omgeving*" passende maatregelen worden getroffen, wat de aan het casuoverleg deelnemende politiedienst betreft, in het licht van "*de artikelen 44/4 en 44/11/novies van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt*". Vermits uit niets blijkt en dat alvast niet de bedoeling lijkt dat de politiediensten de verwerkingsverantwoordelijke is of zou zijn van deze 'gezamenlijke dossieromgeving' valt moeilijk in te zijn op grond waarvan zij passende maatregelen voor de beveiliging zouden kunnen of moeten nemen. Deze verplichting rust inderdaad op de verwerkingsverantwoordelijke die echter in het wetsvoorstel in het geheel niet wordt geïdentificeerd (cf. infra onder 27.1 e.v.).

In tegenstelling tot artikel 44/4 WPA, bevat de WPA bovendien geen artikel 44/11/*novies*.

Het is aan de stellers van het wetsvoorstel om duidelijkheid te brengen.

25.2. Een blik op de voornoemd Vlaamse decreten leert dat deze niet voorzien in een "*eigen*" dossieromgeving. Maar ook deze "*eigen*" dossieromgeving wordt niet in het wetsvoorstel gedefinieerd. Er wordt aanbevolen om ook deze dossieromgeving in het wetsvoorstel te definiëren.

26. In de toelichting bij het ontworpen artikel 2 wordt gewezen op een mogelijkheid dat een koppeling zou kunnen worden gemaakt tussen de 'dossieromgeving van de Vlaamse Overheid' (waarmee wellicht bedoeld wordt de gezamenlijke dossieromgeving? Of ook de eigen dossieromgevingen van de Vlaamse entiteiten?) met de politieel applicatie/basisgegevensbank FOCUS²⁸. Er moet worden opgemerkt dat dit in het beste geval alleen zou kunnen plaatsvinden om de politie toegang te verlenen tot hetzij de gezamenlijke dossieromgeving, hetzij de dossieromgeving van een deelnemende niet-politiedienst, maar niet omgekeerd.

²⁷ Wetsvoorstel, p. 9, 1^e paragraaf onder artikel 3 en p. 10, 1^e paragraaf onder artikel 4.

²⁸ Wetsvoorstel, p. 9.

26.1. In de actuele stand van de wet kunnen alleen de door de wet expliciet aangeduide entiteiten toegang krijgen tot de operationele politionele omgeving (waaronder FOCUS).

De lege lata wordt de mededeling van politionele informatie en persoonsgegevens (in hoofdzaak) geregeld door en in de WPA. Artikel 44/11/9 §2 WPA voorziet dat een mededeling van politionele persoonsgegevens en informatie aan "*Belgische openbare overheden, publieke organen of instellingen of instellingen van openbaar nut, die door de wet belast zijn met de toepassing van de strafwet of die wettelijke verplichtingen inzake de openbare veiligheid hebben, wanneer deze ze nodig hebben voor de uitoefening van hun wettelijke opdracht*", kunnen worden meegedeeld voor zover deze ook (nominatim) zijn "*vastgesteld door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie op basis van een voorstel van het Comité Informatie en ICT bedoeld in artikel 8sexies van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus*" en waarvoor voorafgaandelijk het advies van het Controleorgaan met betrekking tot dit voorstel werd gevraagd. Deze lijst is er *hic et nunc* niet, afgezien dan nog van de vraag welke deelnemers aan het casusoverleg en/of entiteiten die eraan deelnamen en/of vattingen doen in de 'gezamenlijke dossieromgeving' belast zijn met de toepassing van de strafwet of wettelijke verplichtingen inzake openbare veiligheid hebben.

De vraag is dus vooral of het opportuun is dat andere wetgeving, zoals het wetsvoorstel in kwestie, dergelijke mededelingen vanuit de GPI regelt buiten het kader van de WPA en onder andere voorwaarden. In beginsel is het COC daar geen voorstander van – fortiori wanneer dat niet wordt gemotiveerd - nu dit de complexiteit van wet- en regelgeving enkel groter maakt en men diverse wet- en regelgeving moet kennen en raadplegen. Die complexiteit van de regels van politionele informatiehuishouding en gegevensbeschermingsrecht wordt door de politie vaak aangeklaagd.

26.2. Volledigheidshalve zou een dergelijk koppeling op dit moment ook op gespannen voet staan met de Gemeenschappelijke bindende richtlijn van 4 augustus 2021 van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken aangaande de nadere regels betreffende de koppeling van de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2 onderling of met andere gegevensbanken waartoe de politiediensten toegang hebben door of krachtens de wet of internationale verdragen die België binden²⁹, die m.a.w. hoe dan ook zou moeten worden aangepast in functie van de definitieve tekst van het huidig wetsvoorstel, eens wet geworden.

De ontworpen artikelen 3 en 4 van het wetsvoorstel: de verwerkingsverantwoordelijke

27.1. In dat verband luidt het ontworpen artikel 3 § 1, 2de lid als volgt:

²⁹ Belgisch staatsblad van 4 augustus 2021, p. 77908, meer bepaald hoofdstuk V.

“Ongeacht welke instantie de dossieromgeving ter beschikking stelt, is elke deelnemer verwerkingsverantwoordelijke met betrekking tot de verwerking van de persoonsgegevens in de dossieromgeving, die door de betrokken deelnemer zijn aangebracht of ingevoerd”.

27.2. Daarnaast voorziet het ontworpen artikel 4, 1ste lid onder strikte voorwaarden in het aanleggen, minstens voeden (aan de hand van de ontvangen gegevens tijdens of n.a.v. een (komend) casusoverleg) van een *“eigen dossieromgeving”* door de deelnemers aan het casusoverleg. Het 5de lid van hetzelfde ontworpen artikel stelt het volgende:

“Elke deelnemer die gebruikmaakt van de mogelijkheid die dit artikel biedt, is verantwoordelijk voor de kwaliteit en het bijwerken van de persoonsgegevens die in zijn of haar interne dossieromgeving zijn vastgelegd”.

27.3. Rijst vooreerst de vraag welke dossieromgeving precies wordt bedoeld: de gezamenlijke dossieromgeving (ontworpen artikel 3) of de eigen dossieromgeving (ontworpen artikelen 4) of beiden?

In het kader van haar politionele opdrachten verwerkt de politie op grond van dit wetsvoorstel en de Vlaamse decreten persoonsgegevens in een verwerkingssysteem waarvoor zij niet als verwerkingsverantwoordelijke van het verwerkingssysteem wordt of werd aangeduid. Het betreft gegevensbanken waarin de politie schrijfrechten (of -plichten) heeft en louter voor deze verwerkingen de verantwoordelijkheid draagt, zonder evenwel de verwerkingsverantwoordelijke van het verwerkingssysteem te zijn. Op het eerste gezicht lijkt het ontworpen artikel 3 § 1, 2de lid (louter) deze omstandigheid te viseren. Maar zekerheid is er niet. Het is aan de stellers van het wetsontwerp om duidelijkheid te brengen.

Hoe dan ook is de politie krachtens de eigen wet- en regelgeving reeds verplicht om de persoonsgegevens die in de eigen dossieromgeving (in de praktijk: de gegevensbanken zoals vermeld in de artikelen 44/1 tot en met 44/11/14 WPA) worden verwerkt kwaliteitsvol en geactualiseerd te houden.

28. Een voorbeeld van de noodzaak tot precieze aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke en de problemen waartoe een stilzwijgen op dat vlak leidt brengt één en ander in perspectief.

In het decreet multidisciplinaire samenwerking m.b.t. het casusoverleg van 30 juni 2023 wordt nergens duidelijk vermeld wie de verwerkingsverantwoordelijke m.b.t. de ook daar voorziene ‘gezamenlijke dossieromgeving’ is. Wel stelt het decreet dat de Organisaties die onder de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest vallen en deelnemen aan dat casusoverleg elk individueel optreden als verwerkingsverantwoordelijke. Of het daar gaat over de gezamenlijke dossieromgeving of de eigen dossieromgeving is niet duidelijk. Voor zover het zou gaan om de

gezamenlijke dossieromgeving is die aanduiding in de feiten overigens onwerkbaar, vermits men tientallen organisaties heeft die over één gezamenlijk(e) dossier(omgeving) verwerkingsverantwoordelijke zouden zijn ...

In het decreet Veilige Huizen van 29 maart 2024 wordt het Vlaams Agentschap Justitie en Handhaving als verwerkingsverantwoordelijke voor de gezamenlijke dossieromgeving aangeduid. Uiteraard is de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke een bevoegdheid van de federale overheid dan wel van de deelstaten naargelang de aangelegenheid die wordt geregeld. Echter, in zoverre het begrip 'gezamenlijke dossieromgeving' in zowel de deelstatelijke wetgeving als in het wetsvoorstel dezelfde draagwijdte zou hebben, kan dit op het vlak van de verantwoordelijkheid voor de verwerking voor juridische discussies en onduidelijkheden zorgen. Een voorbeeld. In de hypothese dat politiedienst x deelneemt aan een casusoverleg georganiseerd op basis van het decreet Veilige Huizen bestaat een potentieel juridische impasse hierin dat zowel het voornoemd Agentschap, enerzijds, als de deelnemende politiedienst x, anderzijds, voor dezelfde gezamenlijke dossieromgeving de verwerkingsverantwoordelijke zijn. Is dat de bedoeling?

Een bijkomende vraag voortvloeiend uit het gebrek aan aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke is de vraag wie de bevoegde toezichthouder is op de verwerkingen door de deelnemende diensten in die gezamenlijke dossieromgeving (tot wie bijvoorbeeld kan een burger zich wenden met een klacht of een verzoek tot uitoefening van de gegevensbeschermingsrechten). De GBA of de Vlaamse toezichtcommissie? Is het COC bevoegd voor de verwerkingen door de politie in voormelde 'gezamenlijke dossieromgeving'? Indien niet, welke autoriteit dan wel? Bij wijze van voorbeeld dat het anders kan en moet: de toezichthoudende autoriteiten op de verwerkingen in de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" (T.E.R.), voorzien in de Wet van 29 maart 2024³⁰ (wat in wezen ook een 'gezamenlijke dossieromgeving' is), werden formeel aangeduid in artikel 161, 2e lid WVG (met name het Vast Comité I en het COC).

29. De actoren op wie het casusoverleg van toepassing is, liggen bovendien niet allemaal op voorhand vast. Wie dat zijn, is afhankelijk van *de lege lata* en *de lege ferenda*³¹. De stellers van het wetsvoorstel verwijzen naar voorbeelden, zoals de Lokale Integrale Veiligheidszellen (LIVC R)³², de ketenaanpak intra familiaal geweld, de ketenaanpak jeugddelinquentie en het casusoverleg kwetsbare personen³³. In het licht van de voorgaande opmerkingen rijst de vraag hoe het wetsvoorstel zich verhoudt tot

³⁰ Wet van 29 maart 2024 tot oprichting van de gemeenschappelijke gegevensbank "Terrorisme, Extremisme, Radicaliseringsproces" ("T.E.R.") en tot wijziging van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, de wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidszellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme en de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, B.S., 16 april 2024.

³¹ Zie Advies 3 september 2024 betreffende een voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp, wat het casusoverleg binnen de integrale jeugdhulp betreft (DA240014).

³² Wet van 30 juli 2018 tot oprichting van lokale integrale veiligheidszellen inzake radicalisme, extremisme en terrorisme (LIVC R).

³³ Wetsvoorstel, p. 5.

andere wettelijke regelingen waarin de verwerking van categorieën persoonsgegevens, noch de drager van de persoonsgegevens wordt geregeld. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de LIVC-R die door de stellers van het wetsvoorstel als voorbeeld wordt gegeven. Zo bepaalt artikel 4 § 3 van de wet tot oprichting van LIVC-R's het volgende: "*de verwerking van persoonsgegevens voorgedragen in een LIVC R (...) wordt niet toegestaan, behoudens de uitzonderingen door de wet bepaald*".

Nazicht van deze regelingen leert dat er geen sprake is van een eenvormig verwerkingssysteem. Zo wordt in de wet LIVC-R's alleen vastgelegd dat de korpschef politionele informatie en persoonsgegevens kan meedelen aan de leden van het LIVC-R, maar niet hoe, laat staan de voorwaarden, deze verder worden verwerkt. Er is wel sprake van een "*terugkoppelingsfiche*", maar waar, door wie en onder welke voorwaarden deze worden bewaard en toegankelijk is, wordt niet geregeld. Nochtans lijkt in de praktijk één of ander verwerkingssysteem te moeten of kunnen bestaan. Zo stelt de burgemeester de lijst samen met casussen die in de LIVC-R worden besproken, onder meer "*op basis van informatie die hij kan opvragen bij diensten die hij pertinent acht*" (deze diensten liggen dus niet wettelijk vast). Daarnaast kan de LIVC-R een gepersonaliseerd opvolgingstraject ontwikkelen. Is het huidig wetsvoorstel tevens bedoeld als een uitzondering op dit verbod op voornoemde verwerking?

De ontworpen artikelen 2 § 3, 4°, 3 § 1 en 4, laatste lid: de bewaartermijnen

30.1. Het ontworpen artikel 2 § 3, 4° *in fine* van het wetsvoorstel stelt het volgende:

"(...) De maximale bewaartermijn zal alleszins niet langer dan dertig jaar na afsluiting van het dossier zijn, tenzij bepaalde toepasselijke regelgeving een afwijkende bewaartermijn vooropstelt"

Hierbij moet worden opgemerkt dat het 3° van dit ontworpen artikel voorziet in de verwerking van de voornoemde persoonsgegevens in een gezamenlijke dossieromgeving of een eigen dossieromgeving.

30.2. Het ontworpen artikel 3 § 1, 1ste lid luidt als volgt:

"Als de persoonsgegevens vermeld in artikel 2 § 2 in een gezamenlijke dossieromgeving worden opgenomen, bepalen de deelnemers vóór de start van het eerste casusoverleg een maximale bewaartermijn voor de persoonsgegevens die bewaard worden in een gezamenlijke dossieromgeving".

30.3. Het laatste lid van het ontworpen artikel 4, dat voorziet in het aanleggen van een eigen dossieromgeving, stelt het volgende:

"De persoonsgegevens worden bewaard volgens de termijn bepaald in artikel 2 tenzij de organieke wetgeving van de desbetreffende deelnemer aan het casusoverleg een afwijkende bewaartermijn zou voorzien".

31.1. Uit het samen lezen van deze 3 bepalingen van de voornoemde ontworpen artikelen zou kunnen worden afgeleid dat de afgesproken bewaartermijn in ieder geval niet langer kan zijn dan 30 jaar na

afsluiting van het gezamenlijk dossier. Maar zekerheid is er niet, nu het ontworpen artikel 2 § 3, 4° zich niet lijkt te beperken tot de gezamenlijke dossieromgeving. Niettemin legt het laatste lid van het ontworpen artikel 4 een bewaartermijn vast die wordt vastgelegd in het ontworpen artikel 2, behoudens andersluidende wettelijke regeling die van toepassing is op de deelnemer, *in casu* de politie. Met enige creativiteit zou de bewaartermijn ten aanzien van de deelnemende politiedienst als volgt kunnen worden geresumeerd:

- werkt de deelnemende politiedienst mee aan het gezamenlijke dossieromgeving, dan geldt de afgesproken bewaartermijn tussen de deelnemers, die in ieder geval niet langer mag zijn dan 30 jaar.
- heeft de deelnemende politiedienst ook een eigen dossieromgeving aangelegd, dan geldt de voornoemde maximale bewaartermijn van 30 jaar na afsluiting van het dossier (dit zou dan een nieuwe van de WPA afwijkende bewaartermijn zijn).
- blijktens het voornoemde ontworpen artikel 2 § 3, 4°, wordt evenwel van deze maximale bewaartermijn afgeweken indien "*bepaalde toepasselijke regelgeving een afwijkende bewaartermijn vooropstelt*".

31.2. Wat betreft de 'gezamenlijke dossieromgeving' kan worden gesteld dat de (afwijkende) bewaartermijnen van de WPA niet van toepassing zijn. Dat lijkt daarentegen wel het geval te moeten zijn wat betreft de eigen dossieromgeving, tenzij de finaliteit van de eigen dossieromgeving niet onder de toepassing van titel 2 *juncto* WPA zou vallen. In deze hypothese zouden immers de bewaartermijnen van de WPA niet van toepassing zijn, wat, zoals in randnummers 22.1 en 22.2. wordt opgemerkt, evenwel niet het geval lijkt te zijn. M.a.w. voor de politie gelden evident voor de 'eigen dossieromgeving' de bewaartermijnen zoals voorzien in de WPA en in eventuele bijzondere wetten, zoals in casu. Ook die complexiteit rond van de WPA afwijkende bewaartermijnen wordt best vermeden.

Het ontworpen artikel 5

33. Hierover heeft het Controleorgaan geen specifieke opmerkingen.

Het ontworpen artikelen 6 en 7: uitzonderingen op de rechten van de betrokkene

34. Beide ontworpen artikelen hebben betrekking op de basisrechten van de betrokkene waarvan de persoonsgegevens in de gezamenlijke dossieromgeving worden vastgelegd. Het ontworpen artikel 6 heeft betrekking op het recht van inzage van de persoonsgegevens die onder de verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie of van de hoven en rechtbanken vallen (zie ook de artikelen 21 *tert.e.m.* 21 *quinquies* en 61 *ter/1* en 61 *quinquies* van het Wetboek van Strafvordering). Het betreffen niettemin ook politionele gegevens die in het kader van het opsporingsonderzoek dan wel het gerechtelijk onderzoek in politionele operationele gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2 § 1, 2de lid WPA worden verwerkt.

35.1. Evenwel maken niet alle politionele verwerkingen deel uit van een strafrechtelijke (voor)onderzoek, maar worden daarentegen wel in de politionele omgeving verwerkt. In dat verband houdt het ontworpen artikel 7 geen rekening met deze omstandigheid aangezien ook voor deze politionele gegevens de beslissing om de betrokkene al dan niet toegang te verlenen tot diens persoonsgegevens in handen van de procureur des Konings wordt geregeld. Dit is wettelijk onjuist. Voor de informatie en persoonsgegevens die in de operationele politionele gegevensbanken worden verwerkt, zijn immers de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, respectievelijk voor hun wettelijke bevoegdheden, enerzijds en de korpschefs van de lokale politie, de commissaris-generaal, de directeurs-generaal of directeurs van de federale politie als verwerkingsverantwoordelijke aangeduid (artikel 44/4 § 1 WPA). Dat is een eerste punt waarop het ontworpen artikel 7 moet worden aangepast.

De bepaling is bovendien inherent tegenstrijdig. Immers wanneer de in de 'gezamenlijke dossieromgeving' vastgelegde gegevens niet in (o.a.) een gerechtelijk dossier zijn opgenomen of niet in het kader van een strafrechtelijk onderzoek en/of procedure worden verwerkt, is niet enkel de procureur des Konings gewoon niet bevoegd, maar kan bezwaarlijk het recht op informatie, correctie of verwijdering worden beperkt om reden van de nadelige gevolgen voor de opsporing, het onderzoek of de vervolging, vermits het uitgangspunt net is dat er geen onderzoek of procedure (lopende) is.

35.2. Het gevolg is, en dat is het tweede punt, dat de stellers van het wetsvoorstel (daardoor) voorbijgaan aan de toepassing artikel 42 WVG. Dit artikel legt een algemene en systematische beperking op van de informatie- en controlerechten van de betrokkene. In de huidige stand van de wet is er dus geen rechtstreekse toegang tot de persoonsgegevens die in de politionele omgeving worden verwerkt. In zoverre de stellers van het wetsvoorstel ter zake toch uitgaan van een rechtstreekse toegang tot politiegegevens verwerkt in de operationele politionele gegevensbanken, dan valt niet in te zien waarom niet tegelijkertijd artikel 42 in die zin wordt gewijzigd. Het is aan de stellers van het wetsvoorstel om duidelijkheid te brengen.

Het ontworpen artikel 8

36. De opmerkingen in het voorgaande randnummer 35 hebben vanzelfsprekend ook een weerslag op de persoonsgegevens opgenomen op de voorziene lijst van personen die het voorwerp zijn geweest van een casusoverleg bedoeld in artikel 458 *ter Sw.*

OM DEZE REDENEN,

Het Controleorgaan op de Politionele Informatie,

verleent een negatief advies met betrekking tot de in de randnummers 24.1, 25, 25.1, 28, 35.1 en 35.2. gemaakte opmerkingen;

verzoekt de aanvrager voor het overige rekening te houden met de hogervermelde opmerkingen.

Advies goedgekeurd door het Controleorgaan op de Politionele Informatie op 24 februari 2025.

Voor het Controleorgaan,
De Voorzitter *a.i.*,
Frank SCHUERMANS (GET)